

ten, at der ikke er eller har kunnet være Spørgsmaal om, at den eneraadige Konge kunde give Gaver, som skulde være uigjenkaldelige. I Alt, hvad Kongen har foretaget overfor Kirken, har han handlet som Repræsentant for den lovgivende Magt, der dengang var samlet hos ham; men idet denne Magt er gaaet over til Kongen og Rigsdagen i Forening, er det ogsaa uden videre Kongen og Rigsdagen i Forening, der have at bestemme, hvad der skal tillægges, og hvad der ikke skal tillægges Kirken. En Grundring skal jeg endnu tilføje, der ikke er fremkommen her, ialfald under denne Forhandling, nemlig den, at Grundloven selv ved sin Bestemmelse om, at den evangelisk-lutheriske Kirke skal være den danske Folkekirke og som saadan understøttes af Staten, i Grunden har afgjort Spørgsmaalet; thi det er klart, at det er den lovgivende Magt, som bestemmer, hvorvidt Kirken skal understøttes, og hvor stor denne Understøttelse skal være. Saaledes troer jeg, at al Tale om Kirkens Eiendomsret er Noget, hvortil der slet ikke kan tages Hensyn, navnlig ved Afgjørelsen af Spørgsmaalet om Oprettelsen af en Pensjons- og Hjælpesond. Den ærede Taler, som havde Ordet før mig idag, omtalte imidlertid ikke Eiendomsretten som Noget, hvorpaa man byggede Ideen i § 6 om en Pensjons- og Hjælpesond; men advarede mod at gaae ind derpaa, fordi denne Paragraph vilde give Kirken en sær Ret til de Fordele og Goder, som den omtaler. Jeg veed dog ikke, hvad der kan give det ærede Medlem Anledning til at mene, at der ved denne Fonds Oprettelse vil tilstaaes Kirken nogen sær Ret til nogen Understøttelse. Jeg troer, at den, som skal afgjøre, hvor Meget eller hvor Lidt der behøves, utvivlsomt vil blive den lovgivende Magt; finder den, at der ikke er Spørgsmaal om at anvende saa Meget til kirkelige Diemed, og at Noget skal undrages fra den Understøttelse, som ved Loven tillægges Kirken, saa kan dette selvfølgelig ske ved Lov. Det staaer ikke klart for min Grundring, hvorledes det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Klein) udtalte sig, da han brugte Uttringer, ikke om Kirkens Eiendomsret, men dog saadanne, som i alt

Fald maae antages at have udtrykt den Tanke, som det ærede Medlem, der nys talte, har villet lægge ind i dem, nemlig, at denne Bestemmelse i § 6 skulde skabe et Baand paa Rigsdagen og paa Folkethinget, men jeg vil først sige, at jeg aldeles ikke har en saadan Frygt for, at Regjeringen skulde lægge an paa gjennem Lovudkast at forringe den Indflydelse, som Folkethinget har gennem Finantsloven; men dernæst feiler jeg heller ikke ved at sige — thi jeg erindrer det bestemt, — at det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds ikke blot nævnte „Lov“, men ogsaa „Finantslov“, og i alt Fald er det klart, at saaledes som Forholdet er med Hensyn til § 6 — Optagelse paa Finantsloven, særlig Lov, og hvad man ellers vil anføre som Udveie — behøver man slet ikke at frygte for, at saadanne Ulemper skulle indsnige sig. Jeg vilde spilde det høie Things Tid, om jeg vilde blive ved; men jeg maa dog bede om Tilladelse til endnu at berøre eet Punkt, nemlig Bestemmelsen i § 8, som jeg troer fra alle Sider har fundet Anerkendelse. Denne Paragraph bestemmer jo, at den hidtil stedfindende Anledning til paa Alteret at nedlægge et Præsten tilkænt Offer paa hver af de tre store Høitiders første Helligdag skal vedligeholdes medens alle Evangsforholdsregler til dets Ansættelse eller Inddrivelse skulle ophæves, ligesom Mindelse om det ved Offerfedler eller dertilige forbydes. Fremdeles siger den, at intet Accidentsoffer, Honorar, Gave i Penge eller Naturalier maa ydes eller modtages i Anledning af Daab, Mødres Indledelse, Nadver eller Skriftemaal, hvorimod det overlades Præsten at modtage, hvad man frivillig yder i Anledning af Confirmationforberedelse, Egttevielse og Egtaler, det være som Accidentsoffer paa Alteret eller i Huset. Der er fra et æret geistligt Medlems Side her i Salen fremkommet nogle Uttringer, som gjøre, at jeg beder om Tilladelse til at berøre dette Punkt. Det ærede Medlem sagde, at denne Bestemmelse vilde bringe Sagen tilbage til det Punkt, hvorpaa den stod før 1847, da man indførte Evangsmidler til Inddrivelse af disse Ting. Det ærede Medlem har ikke sagt det, som om han havde Noget imod denne Bestemmelse; men kun som